

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 650. Quæ sint causæ exhæredandi fratrem, dum turpis persona instituta est hæres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Quæst. 648. An filius de ingratitude penitens, & monasterium ingrediens exhereditari possit.

R Esp. Ad primum: filium talem, si vivo patre, antequam ab eo factum testamentum egerit de commissa ingratitude penitentiam, & patri reconciliatus fuerit, non posse deinceps exhereditari ex ea causa. Alex. in L. ff. solut. matrim. post num. 33. Clar. l. c. q. 42. num. 9. Reiffenst. h. t. num. 504. quod licet in puncto juris noa transiret sine difficultate, ut ait Clar. tenendum tamen in praxi, quia est sententia mitior, & faver successioni filiorum, cui in dubio semper sit favendum. Negat nihilominus de Lugo. l. c. num. 168. cum Vasq & Molin. eò quod licet penitentia quò ad Deum debeat culpam, quò ad forum humanum non reddat delinquentem immunem à pœna, sed possit hæc merito ab eo adhuc exigi ob delictum præteritum; adeoque sicut Judex ita & pater justè possit punire filium exheredatione ob commissum delictum, non obstante super eo penitentia. Quòd si tamen pater ob penitentiam filii eidem reconciliatus remississet eam erga se commissam injuriam tacite vel expresse, impediretur exhereditatio. Lugo. l. c. num. 167. neque enim videntur jura hanc patri potestatem non procedendi ad exheredationem adimisse; cum *cit. Novell.* & alibi utantur hoc termino: *liceat exhereditare.* procedereque hoc ipsum, sive aboleri, seu exhereditatem non habere effectum, licet filius reconcilietur patri prius post factum testamentum habens insertam exheredationem docent Bart. in L. 3. §. *su. cum L. seq. ff. ad impl. legat.* & Jason. apud Covar. de testam. c. 16. num. 24. de Lugo. l. c. n. 167. idque, sive tacite, sive expresse remissa injuria, ut Idem cum Vasq. de testam. c. 4. §. 3. du. 5. & Molin. *cit. d. 176. §. tota controversia.* Neque ad hoc videtur necessaria mutatio testamenti, patre nimirum moriente eo incorrecto; cum AA. citati illius mutationis mentionem non faciant, & absque eo satis de mutata voluntate patris de jure communi constare videatur ex perfecta reconciliatione & remissione, quæ tacitam illam mutationem testamenti continere censetur, Nihilominus contrarium, nempe non cessare de jure communi exheredationem insertam testamento facto post reconciliationem, communiter teneri ab aliis, asserit. Reiffenst. l. c.

2. Resp. Ad secundum: si proles post datam exheredationis causam ingrediatur monasterium, ipso jure cessare exheredationem, seu non debere eam exheredari, etiam non secuta reconciliatione, docent Covar. l. c. num. 28. Abb. L. 2. conf. 7. Felin. in c. Rudolphus, de rescrip. gl. in L. Deo nobis. c. de Episc. & Cler. Lugo. l. c. num. 169. Molin. l. c. §. ult. idque in favorem religionis (quamvis addat de Lugo se multum dubitare de autoritate citatæ Novell.) juxta *can. su. caus. 19. q. 9.* ubi expresse: *non liceat parentibus liberos, nec liberis parentes ab hereditate repellere Monachos factos, quamvis, dum laici fuerint in causam ingratitude incidere, quem*

textum etfi Gratianus dicat se sumpssisse ex *Novell. 123. c. 59.* & de eo ibidem nihil habeatur (propter quod alii docent contrarium) quò ad substantiam tamen reperiri c. 41. *ejusdem Novellæ 123.* quæ non nisi 44. capita continet, ostendunt Covar. & alii.

Quæst. 649. Quenam sint cause ob quas liberi exheredare possint parentes & ascendentes.

R Esp. Sunt octo sequentes in *cit. Novell. 115. c. 4.* expressæ. Prima: si parentes ad interitum vitæ liberos suostradiderunt. id est, ut gl. accusando eos de crimine pœnam mortis inducente, exceptis tamen criminibus læsæ majestatis, uti & secundum Jus Bavaricum crimine hæresis & magiæ teste Manzio. de testam. valid. tit. 10. q. 7. n. 1. aliisque quibusdam secundum jura specialia quarundam Provinciarum. Secunda; si venenis, maleficiis aut alio modo parentes filiorum vitæ insidiati probabuntur. Tertia si pater nurui suæ aut concubinae filij se immiscuerit. Quarta; si parentes filios suos testamentum condere prohibuerint in rebus, in quibus habent testandi licentiam; omnibus videlicet in hujusmodi testamentorum prohibitione servandis, quæ in parentum persona distinguimus. Quinta; si pater uxori suæ, vel hæc illi venenum præbet aut vitæ insidiatur. Sexta si liberis vel uno eorum in furore constituto, eos curare neglexerint: omnia & hic, quæ de parentibus furiosis superius disposuimus. Septima; si liberi in captivitate detenti negliguntur à parentibus. §. 7. *cit. Novell.* Octava; tandem filius Catholicus exheredare potest patrem hæreticum §. 8. *ejusdem Novell.* omnes hæc causæ intelligendæ & explicandæ in eo sensu, quo paulò ante explicuimus, limitavimus, extendimus causas exheredandi proles.

Quæst. 650. Quæ sint cause exheredandi fratrem, dum turpis persona instituta est hæres.

R Esp. Fratres (intellige ex utroque parente, vel certè ex eodem patre, qui consanguinei vocantur) qui & ipsi aliàs libere præteriri possunt (etfi enim ab intestato succedant, jus tamen nullum habent) nisi turpis persona instituat hæres, casu, quo id famum, exheredari nihilominus possunt ex causis in *novell. 22. c. 47.* expressis his verbis: illum solum tanquam ingratum circa fratrem effectum participare hoc lucrum non concedimus, qui mortem voluit fratri, aut criminalem contra eum inducere subscriptionem, aut substantiæ ejus præparavit inferre jacturam: ejus enim portio tam ad reliquos fratres quàm matrem veniat, &c. Hæres autem turpis ad hunc finem censetur, qui est infamis infamia juris vel facti, vilis & pravorum morum, puta, ebriosus, dilapidator bonorum, mimus, Leno, filius Presbyteri, & in summa cujus conditio longè distat à conditione defuncti. Lugo. l. c. n. 175.

CAPUT